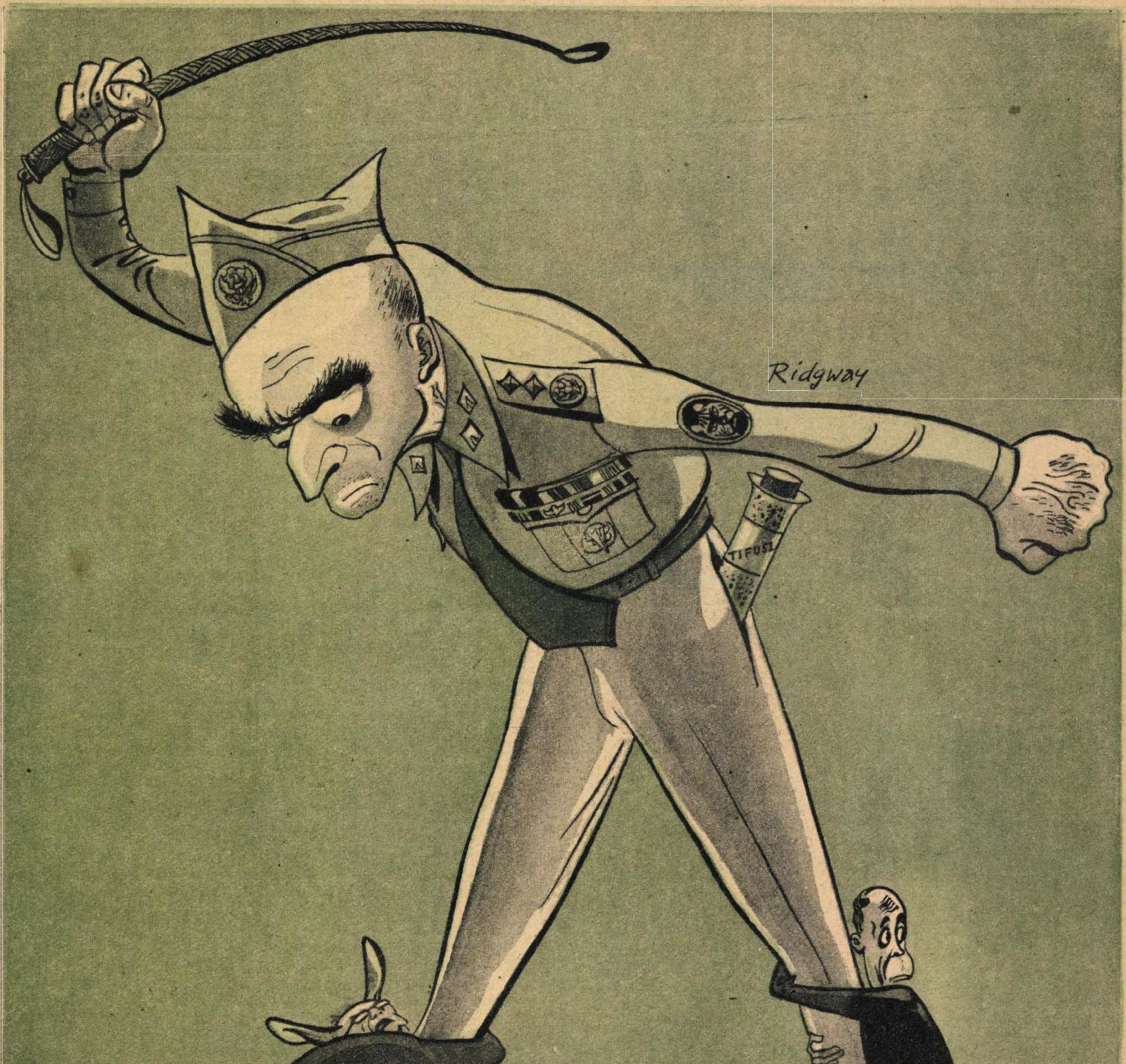
VIII. évfolyam, 28. szám 1952. július 9

Ludas Matyi

Ridgway: Hogy mertétek szabadon bocsátani Duclost!? Nem féltek, hogy agyonverlek benneteket?
Brune: Dehogynem. De a francia néptől még jobban félünk.

70 fillér

A Danaidák véres hordója

MEGVÁLTOZOTT A TELEFONSZÁMOM

Valamilyen technikai dolog folytán a posta megváltoztatta a telefonszámomat. Ilyesmi előfordult már a történelemben, de egyelőre a telefonkönyvben nem, mert a postától nem kívánhatja meg senki, hogy egy szám megváltoztatása miatt új telefonkönyvet adjon ki. Engem viszont — akaratlanul is — kiadott egy ismeretlen telefonálónak. Már aznap, hogy nem voltam többé azonos saját telefonszámommal, felcsenget egy női hang:

— Pistuli?

Tíz napon át, alig húsz-huszonötször ismételtem el, hogy nem vagyok Pistuli, sem Pista, sem István, sem Isti, sem Istike és így nagyon rövid idő alatt végleg sikerült meggyőznöm. Azóta nem hív fel. Csendes nyári estéken, amikor a telefon bóbiskol, szinte hiányzik.

Vannak azonban megrögzött telefonálóim. Olyanok, akik nem hisznek saját hangomnak és meg akarnak győzni arról, hogy én vagyok az, akit keresnek. Kora hajnalban és késő éjjel is felvernek, hiába közlöm kétségbeesve, hogy merő tévedés, már a telefon feltalálása is az volt, ők megmaradnak amellett, hogy a szám, amit hívtak jó, helyes, bennem van a hiba, aki mindig felveszem a kagylót, holott eszük ágában sincs velem beszélni. Ez és ez a szám — kérdezi állandóan az egyik ilyen összeköttetésem. Ez és ez a szám — mondom —, jól tetszett tárcsázni, csakhogy most ez az én számom, igazolhatom a számlával és azzal, hogy itt vitatkozom, amikor a leves az asztalon van. Lehetetlen — feleli rendszerint az illető — és mit gondol, lopom én a pénzt, hogy mindig maga jelentkezik, amikor én jó számot hívok!...

Rettegek, hogy egyszer beperel néhányszázszor hatvan fillérért!

Van egy kíváncsi ismeretlen drótismerősöm, aki alig hogy felveszi a kagylót, megkérdezi: Balog-lakás?

Egyszer már megesküdtem neki, hogy nem vagyok Balog-lakás. Ha akarja, anyakönyvi kivonattal is bizonyíthatom. Hiába. Az esküngk nem hisz. Hát a hetvennegyedik alkalomkor, amikor megkérdezte, hogy Balog-lakás-e, egyszerűen csak azt feleltem: — Nem!

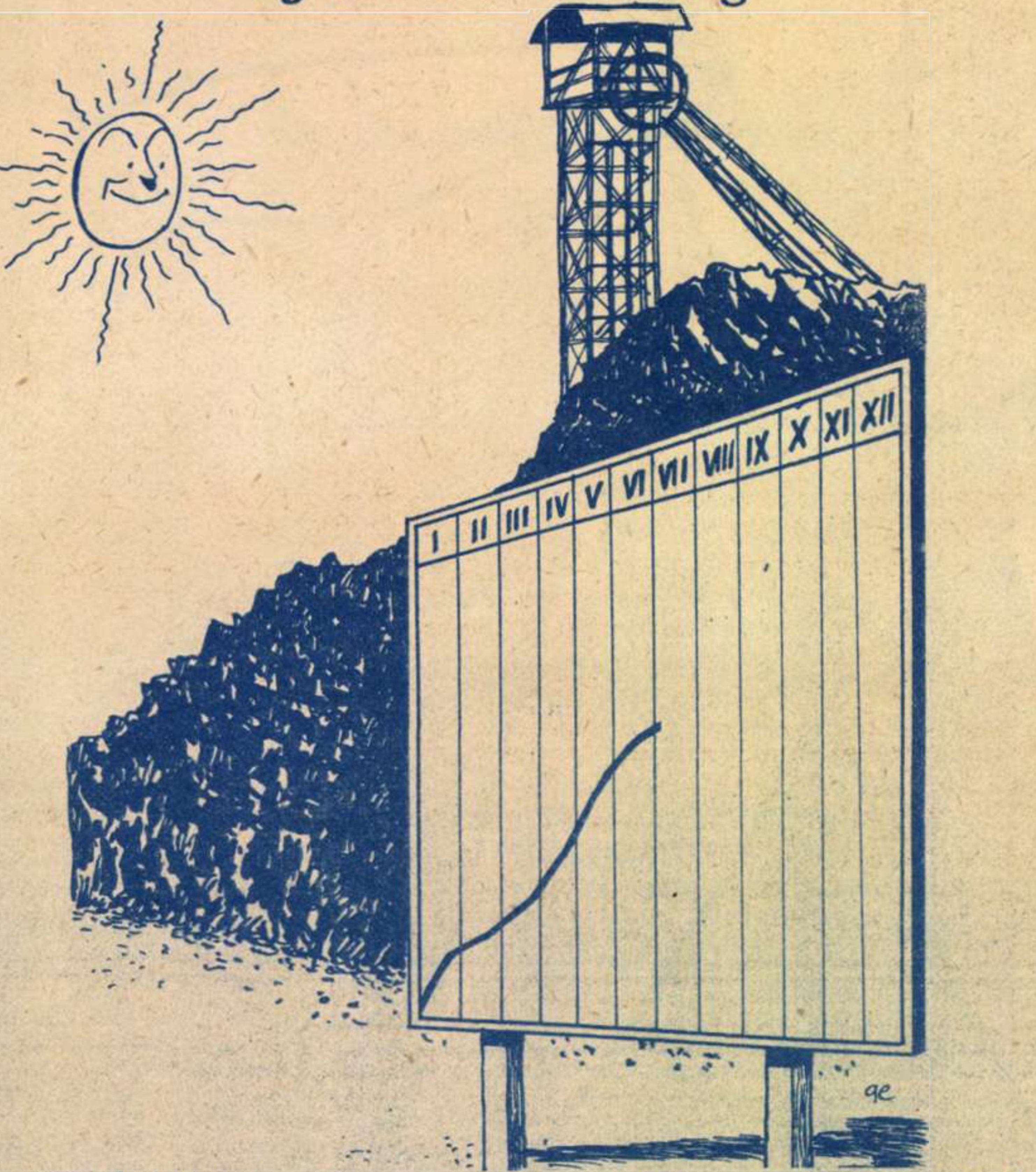
— Szóval Balog-lakás, na, végre! — sóhajtott a kagylóba — ki van a telefonnál?

— Hogy ki van a telefonnál, amikor a Balog-lakást tetszik keresni — mondtam én is végre — ki lenne más, mint az ebédlő, a Balog-lakásból, kerek asztallal és négy székkel...

Ezúton bocsánatot kérek tőle, a többiektől is, igazán nem szoktam gorombáskodni. Attól az érces férfihangtól, aki egyszer reggel négykor keltett fel, külön elnézést kérek, kicsit gyengédtelen voltam hozzá, de éppen rosszat álmodtam, amikor felébresztett. Megváltozott a telefonszámom, értse meg, és az ilyen nagy változáshoz idegek kellenek. Telefondrót idegek.

Bodó Béla

Teljesíthető kívánság

Nap: Most olyat szeretnék látni, amit még nem láttam — emelkedő grafikont nyáron a bányában!

DISZNÓETETÉS . . .

(A Falurádió műsora a koránkelőknek)

Kata bácsi *(pesterzsébeti tájszólással, akkurátosan beszél)*: Hinnye a nimjóját, míg nem is abrakoltak a gyesznók.

Pista néni *(tudja az ördög, milyen akcentussal közbeszól)*: No mán meg nem früstökölteti a szegény páriákat idejébe, aztán tudja-e keeee... hogy kő üket hizlanyi?

Kata bácsi: Engim te ne tanij, Pisti ángyó, hüvelykbütykömbe van az egész. Jó korpás moslik, meg kukoric, oszt attul hízik a rusnya... *(Közben disznóröfögés, malacsivalkodás hangzik, odaértek a disznóólhoz.)*

Pista néni *(fertelmeset kacag)*: Ónye he-he-he, te bolond fiskális! Úgy beszélsz, mint az egyszeri bakter. Az is ement a patikába, kért violacsöppet három krajcárért, oszt aszongyák: nincs. Ó mongya az egyszeri bakter: Akkor aggyon zsámbélyos zsindelyt, he-he-he... Ejsze, nem is tudom tovább folytatni...

Kata bácsi: Ne mizserálj folyton, nizd, hogy falják a kocák a jó finom pempőt!

Pista néni: De pirított aprózúzmót elfelejtetté a moslikba tenni. Hát attul hízik a jószág, tudd meg...

Kata bácsi: Hinnye, most mán menj a fészkesbe! Hisz attul megdöglik, mint a tik.

Pista néni: Meg-e? Hát nézd, mán elebük is szórtam három deka pirított aprózúzmot... Úgy meghíznak tűle, mint a dudva.

Sódar szomszéd *(aki közben odasomfordált, Pista nénit pártolni)*: Úgy!... úgy... úgy kő csinyáni.

Kata bácsi: Hű az ántikrisztusát neki, most mán mennyetek innét. Meg akarjátok mirgeznyi a gyesznókat.

Pista néni: Mőnny mán te jambrik! Várjál csak egy picinyt mingyá meghiznak.

Sódar szomszéd *(helyeslően bólogat)*: Úgy... úgy... gyúgy...

Hitetlen embör *(aki bekukkantott hitetlenkedni)*: Nem úgy bíz a, nem úgy bíz a, nem úgy kő azt csinyáni újmódira. Öregaptyámnak is jó volt a régimódi, nekünk is csak az a jó...

Kata bácsi *(sopánkodva)*: Jaj, te ganajbogár, megmirgezed a gyesznókat!

Pista néni: Én-e, te makrapipa? Nézze meg, hogy máris duflájára nőttek.

Kata bácsi *(aki kezd meggyőződni)*: Ni lám, ni lám, a szememláttára hiznak a cemendék.

Sódar szomszéd: Úgy ám, gyugyám... hiznak...

Hitetlen embör *(aki szintén kezd meggyőződni, hogy ami jó, a jó)*: No lám... lám... lám csak, hogy hiznak-e! Hiába, jobb az újmódi, mint a régimódi...

Kata bácsi *(végkép meggyőzve)*: Le a satyakkal! E tényleg csódaszer, hun lehet ilyet kapni?...

Pista néni: Hát minden bótosnál, meg a bakternál. Osztán ócsó, mint a ménykű.

Kata bácsi: Hát köszönöm, polgártárs, hogy két perc alatt megtanítottál a jóra. Eztán nem leszek maradi.

Pista néni: No akkor jó. Elértük a célunkat. Hát akkor szerbusz, majd hozzádadom a lányom, itt a vége, tanulj te is véle...

Hitetlen embör, Sódar szomszéd együtt: Úgy, úgy... minnyájan mögértettük egymást. Nem köllött öt perc se hozzá...

Pista néni *(megnyugodva)*: No akkor jó, maj' hónap ugyanígy, de még akkurátosabban kioktatlak benneteket a lucernáról is...

Nagy S. József

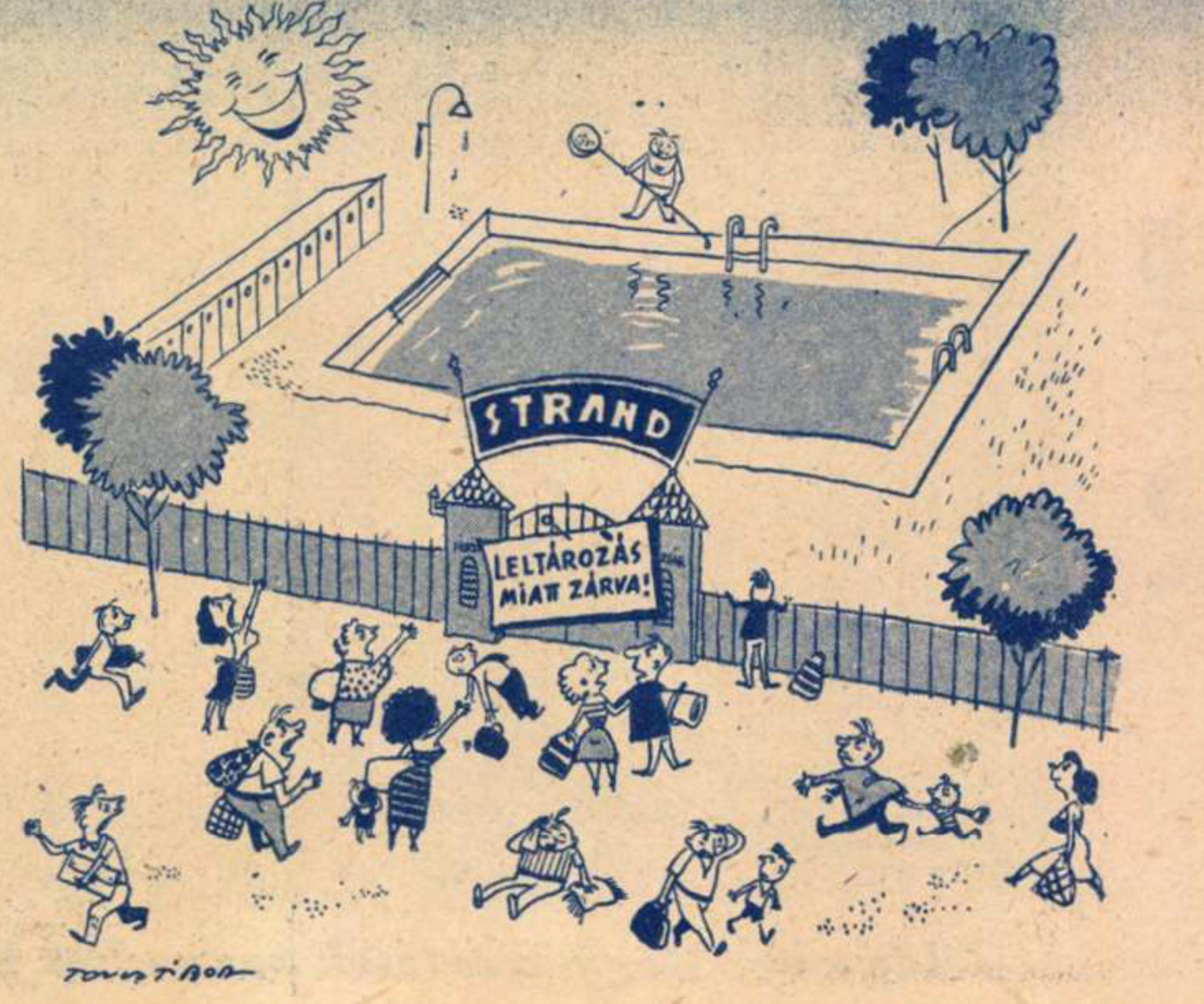

Jól megadta nekik!

— Hogy álltok a másodvetéssel?
— Elég rosszul állunk.
— Nem csoda, hogy rosszul álltok, ha ilyen jól ültök!

JÚLIUSI RÉMRAJZ

A kulákok utcájában adóvégrehajtók jártak. A soron következő kulák, hogy ne kelljen találkozni a foglalókkal, bezárta házát, elbujt a padláson és várta a foglalók távozását. A ház udvarán csak a kulák hatéves fia játszadozott s eközben a faluban járkáló fináncok is megérkeztek a boradó elszámolás miatt. A kútnál játszó gyerek nézte egy darabig a zöldruhás fináncokat, de nem emlékezett hogy valaha ilyen formájú katonákat látott volna. A gyerek eddig nem állt szóba a vendégekkel, de a zöldruhás katonák miatt nem tudta türtőztetni magát és megszólalt:

— Talán maguk katonák?

— De még mennyire katonák vagyunk — felelt az egyik finánc.

— Honnan gyöttek? — kíváncsiskodott a gyerek.

— Mink nagyon messziről, Makóról jöttünk — felelt a finánc.

A gyerek gondba merülten tűnődött, mert Makóról sem hallott eddigi életében.

— Kicsodák maguk, hogy Makórul gyöttek? — kérdezte ismét a gyerek.

— Mink vagyunk azok, akiket a te apád már réges régen várt — felelt a fő finánc.

A gyerek szeme fölvillant örömében, odafutott a padlás följáróhoz és fölkiáltott az apjának:

— Idesapám, gyüjjék elő hirtelen! Itt vannak Makórul az amerikaiak.

Rideg Sándor

A Jalu-menti bombázás

Az amerikai légibanditák terrortámadást hajtottak végre Észak-Koreában, a Jalu folyó vízierőművei ellen.

Tábornokok kara: Nem látunk semmit, nem hallunk semmit, nem tudunk semmit!

Csak finoman!

Minapában építkezést lestem én.
Ijedtemben majdnem hanyattestem én.
Néhány falat törtek át a mesterek,
Módszerükről még szólni is restelek.

Faltörőkos mehetett így hajdanán —
Rést ütve az ostromlott vár nagy falán,
Mint ahogy e bősz mesterek haladtak.
Kis fal ellen túlzott volt e nagy attak.

Nem nézték: a falnak túlsó oldalán
Hátha kád vagy fürdőkályha van talán?
Azt vallották: ahogy puffan, úgy esik.
Ők a könnyebb ellenállást keresik!

A kőzápor kirepült és meg nem állt.
Túloldalon sorra mindent eltalált.
Egy kályhából lett azonnal rogyadék,
Ily támadást nem álmodott soha még.

Zománcától megszabadult, sej, a kád.
Püfölte a sok kő, mint a csatabárd.
A faltörés szabályszerű csata volt.
Pusztítást a mester el nem hanyagolt.

Megölt fallal halt a villanyvezeték,
Itt is, ott is kilógott a fele még.
Konnektorok seregére ki nézett?
Fallal együtt nyelte el az enyészet.

Együtt vesszen, ami egybe tartozik! —
Falbontásnál ez a jelszó hangozik.
Ezt tartották tán e lelkes mesterek,
A munkának oly szilajul estenek.

Szilánkoktól repedtek az ablakok.
Féltem, én is sebesülést kaphatok,
Pedig én az utcán álltam odakinn,
Ámulva a rontó bontók hadain.

No, de azzal vigasztaltam magamat:
Hátha csak itt törik így a falakat?
E faltörés, mely megkapta szememet,
Bizonyára csak kivétel lehetett!!?... .

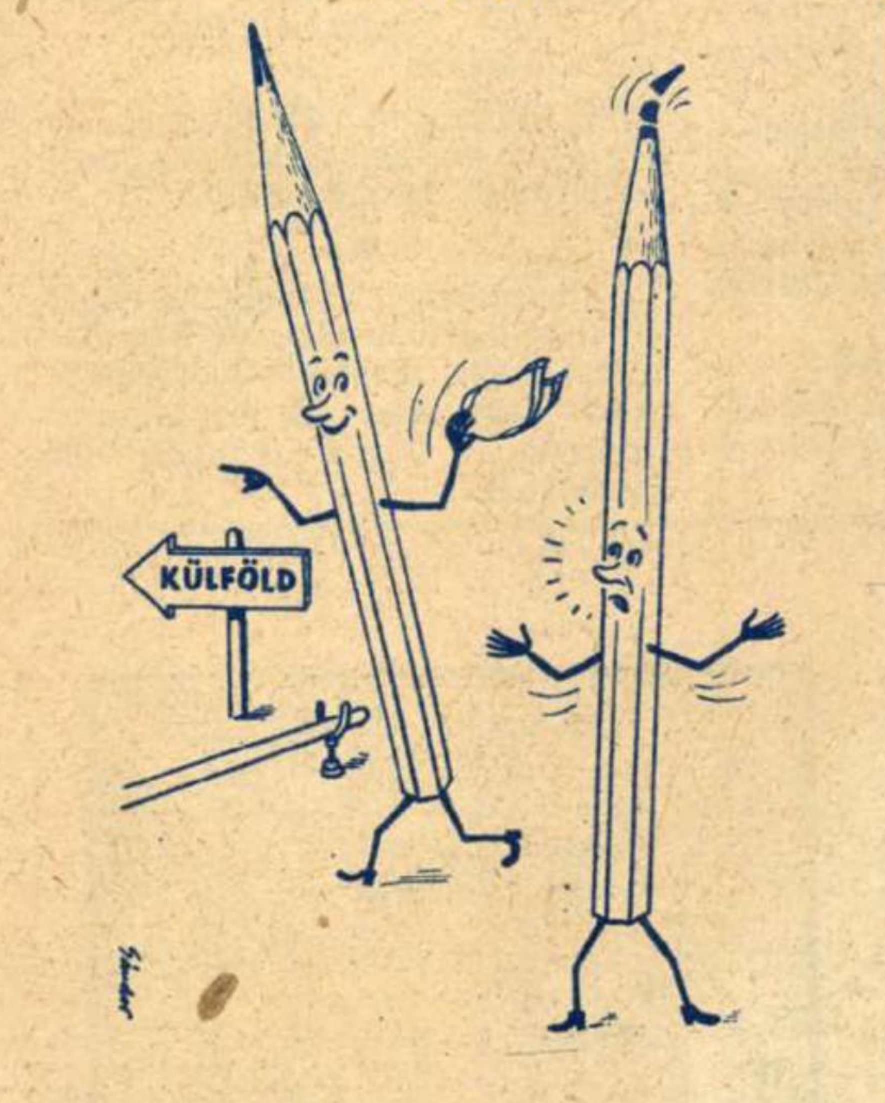
K. Tóth Lenke

Kuláktöprengés

— Csak az a fránya tűzőrség ne vóna! Mennyivel szívesebben gyujtanék rá az asztagra, mint erre a cigarettára!

Irónia

Exportceruza: Na, én megyek szaktárs! Aztán írjál!

Hazai ceruza: Könnyű azt mondani! Amelyik itthon marad, az nem ír!

A világ leggazdagabb embere

(Olajportré)

Akik nem tudnák, Rockefeller volt a világ leggazdagabb embere. Húszéves korában elhatározta, hogy száz évig fog élni és ő lesz a világ leggazdagabb embere. Semmi sem sikerült neki. Meghalt kilencvenkilenc éves korában és öregségére Zaharoff, a fegyvergyáros gazdagabb lett mint ő. Lehet, hogy a bánat vitte sírba.

•

Apja csaló volt, „medicine man", aki kocsin járta be az amerikai falvakat és orvosságot árult. Két elemit végzett és „doktor úr"-nak szólíttatta magát. Lepecsételt, nagyon csinos üvegekben valami folyadékot árult, ami „csalhatatlan" volt és feltétlenül meggyógyította a rákot, a tüdővészt, a gyomorbajt, a reumát és borotválkozás után is üdítően hatott. Csekély egy dollárért árulta ezt a csodaszert, ami persze csak az öreg Rockefellernek használt, másnak nem. Fia, a nagy „JOHN D.", ahogy Amerikában becézték, húszéves korában belépett egy szerszámgyárba gyakornoknak. Únta a munkát és megkérte apját, adjon neki háromezer dollárt, mert a saját szakállára akar dolgozni. A papa erre megmagyarázta neki, mi az uzsora. Adott háromezret és kapott a fiától egy váltót hatezerről. Ezután felszólította a fiút, hogy létrával menjen fel a padlásra. Amikor a fiú felért, a papa elhúzta a létrát:

— Ugorj csak le fiam, majd én elkaplak! —

A fiú ugrott, de a papa nem kapta el. A fiú összetörte magát, mire a papa így szólt hozzá:

— Most majd megtanulod, hogy ne bízz senkiben, még az apádban sem. —

John D. megtanulta.

Első vállalkozása az volt, hogy társtulajdonosa lett a „Cleveland Tool Manufacturing Company"-nak. A társak tíz-tízezer dollárra biztosították be egymást, amerikai szokás szerint. Egy csúnya, őszi napon, Mr. Dalton, akinek keresztneve szintén John volt, — agyonlövődött. Átlőtt fejjel találták meg az irodájában. A gyanú Rockefellerre terelődött, de a jövendőbeli milliomos megdönthetetlen alibit igazolt. Aznap New Yorkban volt, tehát nem lehetett a tettes. Vád alá helyezték, de felmentették és felvehette a biztosítás összegét.

•

Százezer dollárért (nem tudni, honnan szerezte ezt a pénzt) olajforrásokat vásárolt és dolgozni kezdett. Négy esztendő alatt stabilizálta az olaj állandóan ingadozó árát és gyors ütemben megkezdte konkurrensei kipusztítását. Egymásután vásárolta meg az olajforrásokat és petróleumfinomítókat, és meglepően sokan lettek öngyilkosok ezekben az időkben, az olajszakmában. Rendszerint azok követtek el öngyilkosságot, akik érdekeltségüket nem akarták eladni Rockefellernek.

•

Nagyon vallásos ember volt és életében óriási összegeket adott a methodista egyháznak, melynek buzgó tagja volt. Közben, sokszor ítélték el hamis tanúzás, zsarolás, vesztegetés miatt, de hétszer mentették fel különböző bűncselekményekkel vádoltan. Ha érdekei úgy kívánták, Mexicoban és Dél-Amerikában forradalmakat szított és pénzelt, mert azt a pártot akarta hatalomra juttatni, amelyik hajlandó volt elfogadni az üzleti ajánlatait.

•

Néhány évtizeddel ezelőtt John D. nem volt népszerű ember Amerikában. Anyák vele ijesztették gyerekeiket. És múltak az évek és szerte Amerikában és szerte a világon, főleg neki bugyogott az olaj a földből és bugyogtak a százmilliók. Ekkor már sok millió dollárt áldozott Rockefeller „jótékonycélra". Sok pénzt adott azért ez a jószívű öreg, hogy a szegény embereknek meglegyen a mindennapi benzinjük, amit az autójukba aprítsanak. Az olaj csodákat művelt. Rockefeller rosszhírű és rosszindulatú üzleteit olajjal szagtalanította.

•

Fiatalkorában sem volt valami hódító jelenség, de amikor én találkoztam vele a new jersey-i repülőtéren, már a legendáshírű milliárdos volt. John D. emberemlékezet óta gyomorbajos volt és akkor már régen csak folyadékot vehetett magához. Semmiféle haj nem volt a testén. Olyan volt, mint egy rossz állapotban levő múmia. Én akkor még fiatal újságíró voltam és interviewt csináltam vele és hat titkárával. John D.-nek tele volt a zsebe tizcentesekkel. Akivel találkozott, mindenkinek adott egy ilyen pici, csinos kis ezüstpénzt. Azt hiszem egy kicsit már szenilis lehetett, mert amikor megkérdeztem tőle, mit szól a világválsághoz, ezt mondta:

— Az embereknek takarékoskodniuk kell. Ez a legfontosabb. Ha mindenki csak ötmillió dollárt tesz félre egy héten, idővel ez már szép összeg lehet. Imádkozni kell és takarékoskodni. Szívesen adnék százmillió dollárt annak az orvosnak, aki csak annyira meggyógyítana, hogy megehetnék mégegyszer az életben egy steaket. Vagy csak egy szem krumplit. Vagy egy cső kukoricát. Imádkozom Istenhez. Ő majd segít rajtam. Sokat adtam a templomnak. Az orvosaimat csak addig fizetem, amíg jól érzem magam. Ha ágynak esek, nem kapnak egy centet sem.

•

John D. meghalt. Kilencvenkilencéves korában. Halála előtt egy pillanattal még a világ leggazdagabb embere volt, de aztán az egész tárgytalanná vált. Most a fia és az unokája ülnek a Standard Oil Company tulajdonosi székében. Nekik is az a leghőbb vágyuk, hogy százéves korukig olajkirályok legyenek. A Standard Oil Company munkásainak viszont — úgy hallom — más a vágya.

KIRALYHEGYI PAL

Nem szakadt el a tömegektől . . .

..ez a DISZ-vezető, mert bár irodájából ki sem mozdul, szoros kapcsolatban van az általa kiagyalt határozatok óriási tömegével.

(Farkas Mihály elvtárs beszéde nyomán.)

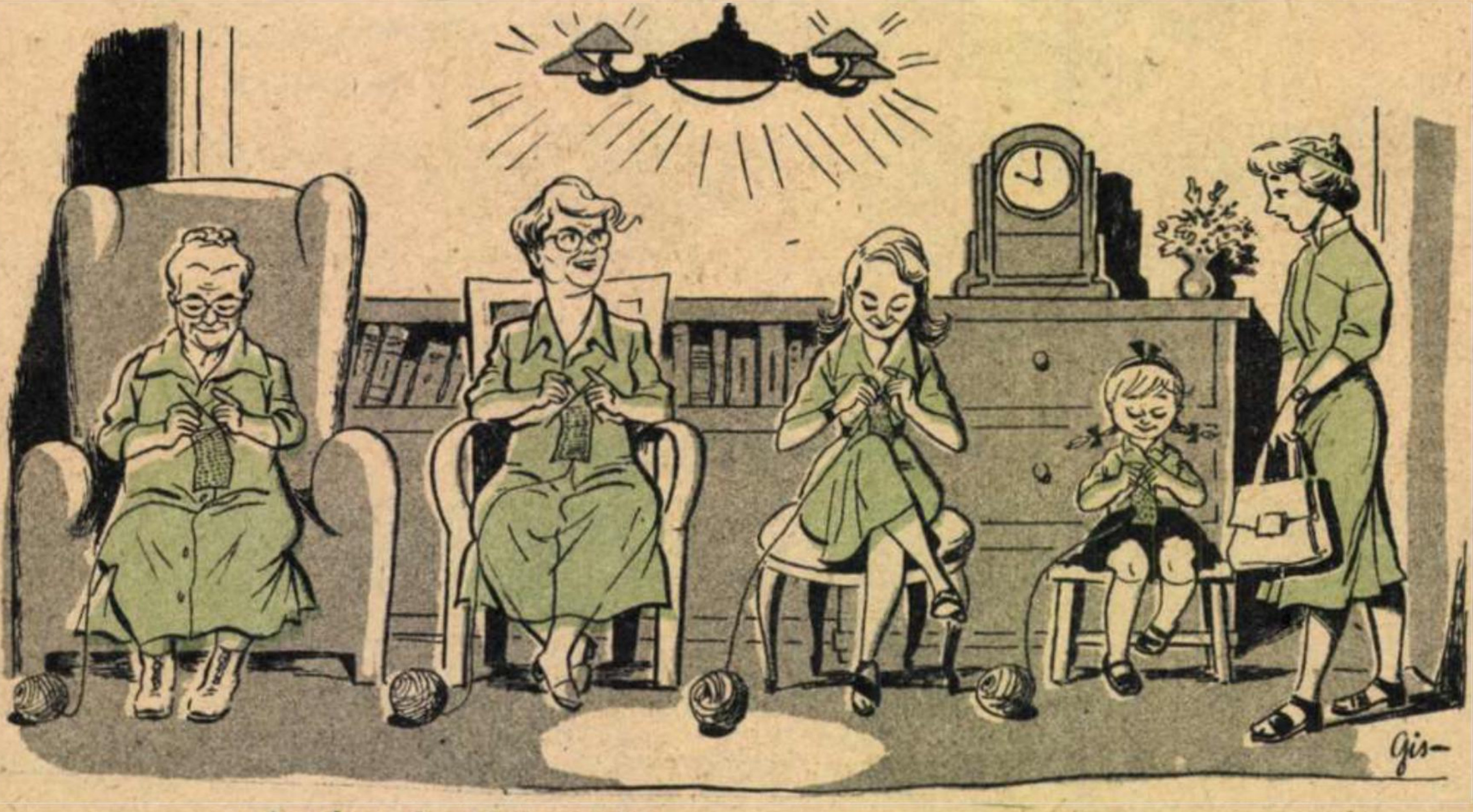
Csorváson történt

— Kiskomám, vannak itt a faluban kulákok?
— Már nincsenek, kérem, csak a termelőszövetkezetben.

(Horváth Márton elvtárs beszéde nyomán.)

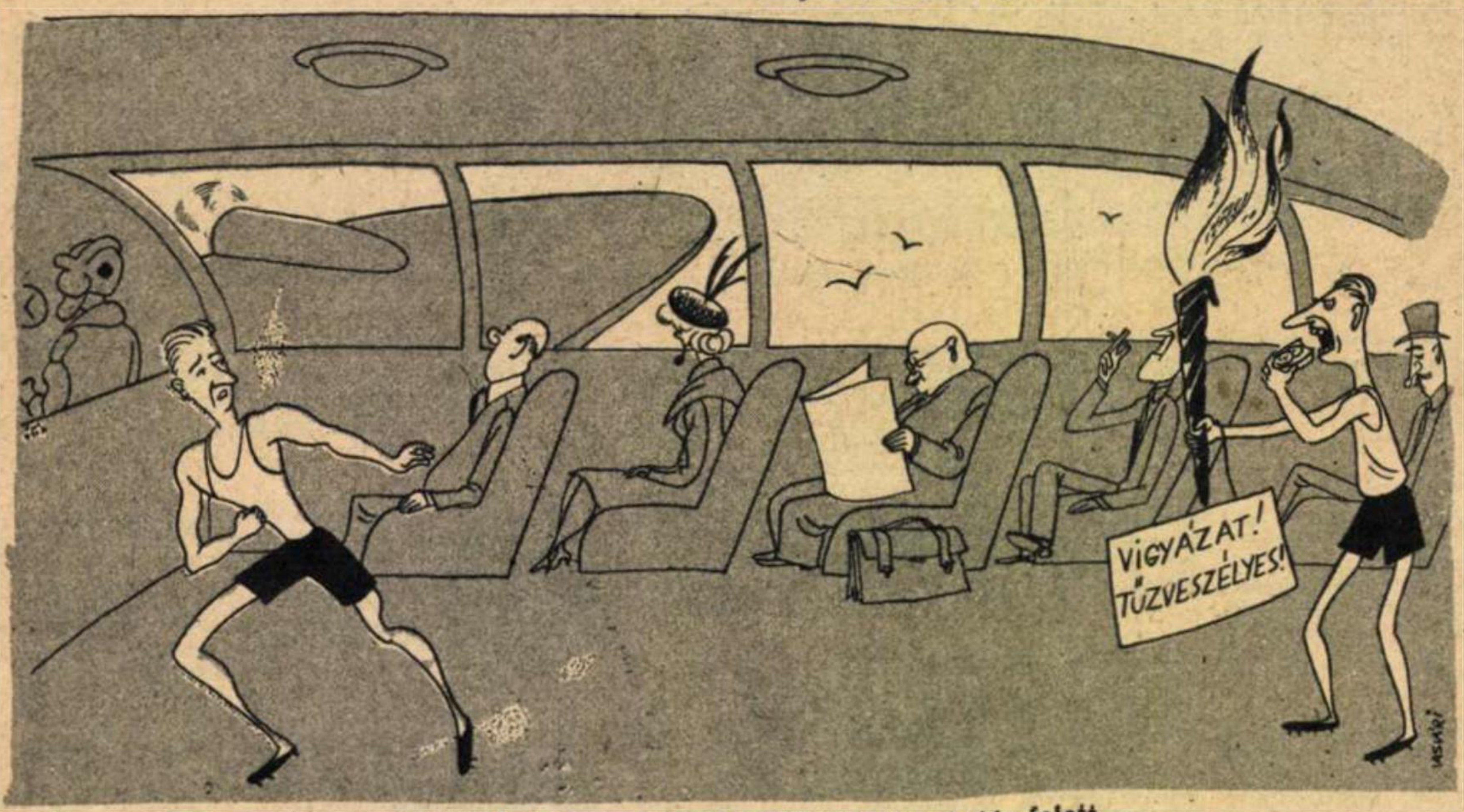
Esti látogatás

— Apa és a sógor hol vannak?
— Bent a gyárban.
— És ti mit csináltok?
— Ugyanazt, amit ők. Ők a műszakon dolgoznak, mi meg kötünk Koreáért.

Izomláz kizárva!

Az olimpiai fáklyát Athénből a népi demokráciák megkerülésével repülőgépen viszik Finnországba.

— Váltás, öregem! Most repültünk át a határ felett ..

Darvas Szilárd:

Méltóztassanak kegyesen parantsolni . . .

Egyik nagy vidéki városunk múzeumába bevetődvén régi színházi plakátokat láttam, legtöbbje a mult század közepéről keltezett. Elgondolkoztam: valamennyiről csak úgy sűt az alázat, óriási versengés folyik a „nagyérdemű Publicum" kegyeiért.

Széppataki Johanna „hasznára" például „A zöld leányka" című darab került bemutatásra, amelyet a hirdetmény így dicsér:

Ezen egészen Új Tüneményes vígsággal elegyített nagy vitézi Pompás Előadás Énekkel 5 szakaszban lessz.

Mennyivel másképp hangzik ez, mint az, hogy „vígjáték 5 felvonásban".

A plakáton két szereplő neve helyett csak csillag szerepel, amelyhez a következő megjegyzést fűzték:

A fent megjelent Idegenek a N. Érdemű Publicum előtt személyviseléseikben tiszteleteket kívánják tenni.

Kegy volt, ha a színész meghajolhatott a nézők előtt...

•

Balla Mari és Láng Emmi — két országoshírű színésznő — 1842. március 5-én jutalomjátékot rendezett Miskolcon. Színrekerült az „Anya-vetélytárs" című „új eredeti mélyhatású dráma 4 részben". Hadd írigykedjenek a mai szerzők, itt is mellékelem a darabhoz fűzött ajánló sorokat:

Ezen új dráma tartalma olyannyira különbözik minden más színművektől, hogy még ily hatású, szívet-lelket megrázó, mégis a figyelmet kellemes hangolódású s elragadtató történethez hasonló színpadon még soha meg nem jelent, melynek érdekességéről már maga a Czím és a színdarab classicai jólkidolgozásáról a fentíró neve eléggé kedvezőleg kezeskedik. Egyszersmind a jelen színésztársaság egész iparát ráfordítani el nem mulasztandja.

Nem tudom, miből állhatott a színésztársaság „egész ipara", de a két művésznő az érdeklődést illetően szkeptikus volt, különben nem ezekkel a sorokkal zárták volna a plakátot:

Mely kegyes pártfogásért — s megalázódásokért esdenek alázatos tisztelő szolgálójaik: Balla Mari és Láng Emmi...

S ha a már „beérkezett" színészeknek ilyen jól ment a soruk, elképzelhetjük, milyen dolga lehetett például a súgónak. A hirdetmények erre is választ adnak: Gillyén Sándor színházi súgó az 1827. esztendőben, így esd a tiszteletére rendezett előadáson a közönség kegyeiért:

Nagy lelkű kegyes Pártfogóim!

Ezen pállyába az én hivatalom oly szerencsétlen, hogy én sem mivészi tehetségemet a' Publicum' gyönyörködtetésére nem mutathatom ki soha: de annál fontosabb és hasznossabb a Játszókra nézve s valamint egy kimívelt lelkű és érzésű Játszónak helye kipótolhatatlan az illy Intézet czéljára, szinte annyi egy lelkes és ahhoz értő Sugónak a haszna és befolyása, ki érzékeny tud lenni a Játszók becsülete és az őket néző Publicum idő-töltése eránt.

Az én súgó-helyemből 11 Esztendők ólta hallgatják már a Színjátszók, — mégpedig némellyek figyelmessen azt, amivel ők eggy illy kimívelt lelkű Publicumot mulattatnak, de engem a súgólyuk fedele egészen elfed! Őket hívom hát bizonyságul, kik tanui terhes fáradtságaimnak, hogy egésségem romlásával is életemet jószívvel a Publicumnak és nékijek szentelem: érdemeljem meg hát én is kegyes megalázásukat, mellyért is esedezik Gillyén Sándor, a' Súgó.

S a záradék:

Az abonirozott Méltóságok és Uraságok méltóztassanak kegyesen parantsolni Székeik eránt...

•

A múzeumból kijövet kerestem a helybeli színészeket, de nem találtam őket. Pesten vendégszerepeltek nagy siker és megbecsülés közepette a Vidéki Színházi Hét alkalmából.

Ebadta, meg a papája Mátrafüreden

MILYEN LEHET A VALÓSÁG?

Anna Rosenberg, az amerikai hadügyminiszter helyettese nyilatkozott arról, hogy az amerikai ifjúság nyolcvan százaléka nem akar háborút.

Anna Rosenberg: ...ezt ne írják meg uraim, de a valóságot sem, mert az még ennél is rosszabb.

Gádor Béla: Mona Lisa harisnyája, avagy mi teszi az embert?

Kedvenc szórakozásaim közé tartozik, hogy időnként átböngészem a nyugati sajtótermékek hirdetési rovatát. Sok okos dolgot tanulhat így az ember és szélesítheti látókörét. A napokban például művészettörténeti tudásom bővült egy értékes adattal. Egy nyugatnémet harisnyagyár ugyanis fényt derített Mona Lisa rejtélyes mosolyára. Köztudomású dolog, hogy Leonardo da Vinci világhíres képén az ábrázolt hölgy, Mona Lisa kissé fájdalmas mosollyal néz szembe az elragadtatott szemlélővel. E mosoly eredetét már sokan kutatták olyanok, akiknek nem volt más dolguk. A gyár reklámközleménye végleges döntést hozott, mondván, hogy Mona Lisa azért mosolyog oly fájdalmasan, mert „lábát nem díszíthette Németország legszeretettebb harisnyája, az ARVA-gyártmányú, pókháló vékonyságú, tökéletes harisnya, minden művelt nő harisnyája". Ez könnyen lehetséges, bár szerintem Mona Lisa mosolya még fájdalmasabb lett volna, ha tudja, hogy a „Beautiful" arc- és ajakrúzs használatától is elesett azáltal, hogy

néhány évszázaddal hamarabb született meg, mint azt a gyárosok szerették volna.

Micsoda szédületes perspektívát nyit ez a hirdetési mód a művészet és tudomány megvilágítása terén! Lelki szemeimmel már látom a következő hirdetéseket:

Mit gondol, mint töri a fejét Rodin híres szobra, a „Gondolkodó"? Nem tudja? Én elárulom. Azon gondolkodik, vajjon „Sweetheart"-pengét használjon-e vagy „Darlingot", hiszen mind a két gyártmány a legjobb a világon.

Hamlet dán királyfi évekig töprengett azon, megölje-e az apját vagy sem. Nem töprengett volna annyit, ha közben „Wright"-féle rágógumit rág, amely üde ízével hozzásegítette volna őt a gyors döntéshez és utána több ideje lett volna pénzt keresni.

Miért verték meg Napoleon híres ármádiáját Oroszországban? Mert a katonák csata előtt nem mosták meg a lábukat „Szent Cecilia lábsóval". Ez esetben fürgén, ruganyosan tudtak volna szaladni egészen Párisig.

De ne gondolja a nyájas olvasó, hogy a nyugati reklám csak tudományos ismereteinket gyarapítja. Egész életfilozófiát ad. A City Press című londoni lapban például a következő hirdetés látott napvilágot:

Miller ezredes kitűnő megállapítása szerint a kalap teszi az embert. Kalap nélkül mindenki egyforma. A kalap nemhordása kommunista szokás.

Ez a Miller-féle filozófia megdönti azt az elavult nézetet, mely szerint az embert társadalmi helyzete határozza meg. Nem, hanem a kalapja. Például, aki hajadonfőtt jár, az kommunista s nyilván, aki csak néha jár hajadonfőtt, az szociáldemokrata. Ez az elmélet azért is jó, mert feleslegessé teszi a forradalmat. A társadalmi átalakulást egyszerű kalapcserével meg lehet oldani. Ha például az angol munkás felvesz egy cilindert, rögtön elmehet a Citybe tőzsdézni, ha pedig Lord Churchill micisapkát húz, mehet a vásárcsarnokba hordani a cekkert a bevásárló asszonyok után. Ez, azt hiszem, elég világos, bár egy dolog még kétséges előttem. Miller ezredes szerint kalap nélkül mindenki egyforma. Most az a kérdés, ha én leverem Miller ezredes fejéről a kalapot, én leszek-e angol ezredes, vagy ő lesz magyar humorista? Egy azonban tény, hogy ez a hirdetési módszer is az amerikai életforma diadala. De be kell vallanom, hogy szerintem mégsem a harisnya, vagy a kalap teszi az embert, hanem az amerikai életforma teszi az embert — tökéletes hülyévé.

Acheson Bécsben

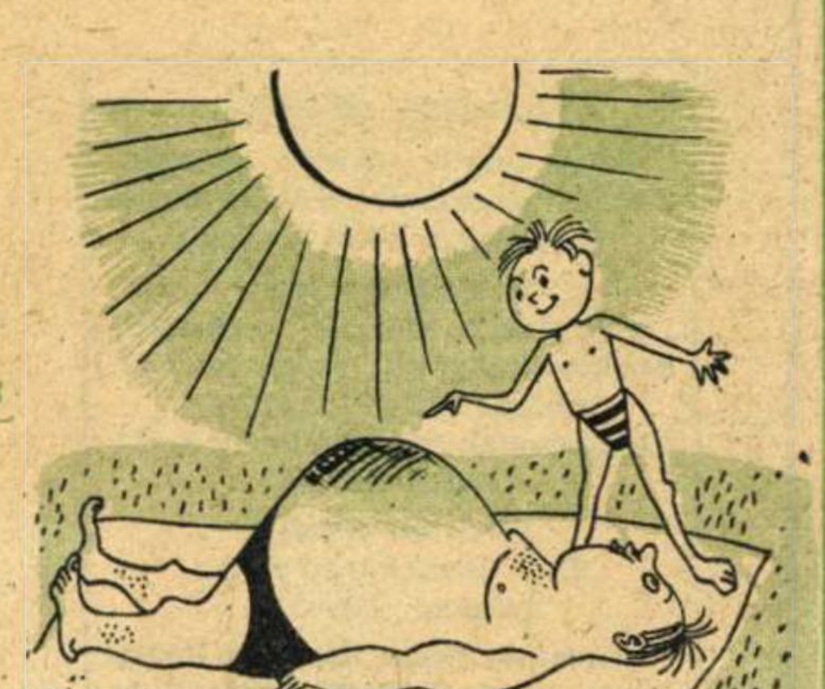
Acheson: Most, hogy egymásközött vagyunk, kancellár úr, megmondhatom: kellemesen lepett meg az a barátság és szeretet, amellyel engem az osztrák nép fogadott.

Belgrádi reggel

Tito: Nagyságos úr, hány provokációt parancsol mára a népi demokráciák ellen?

Nem hasból mondta

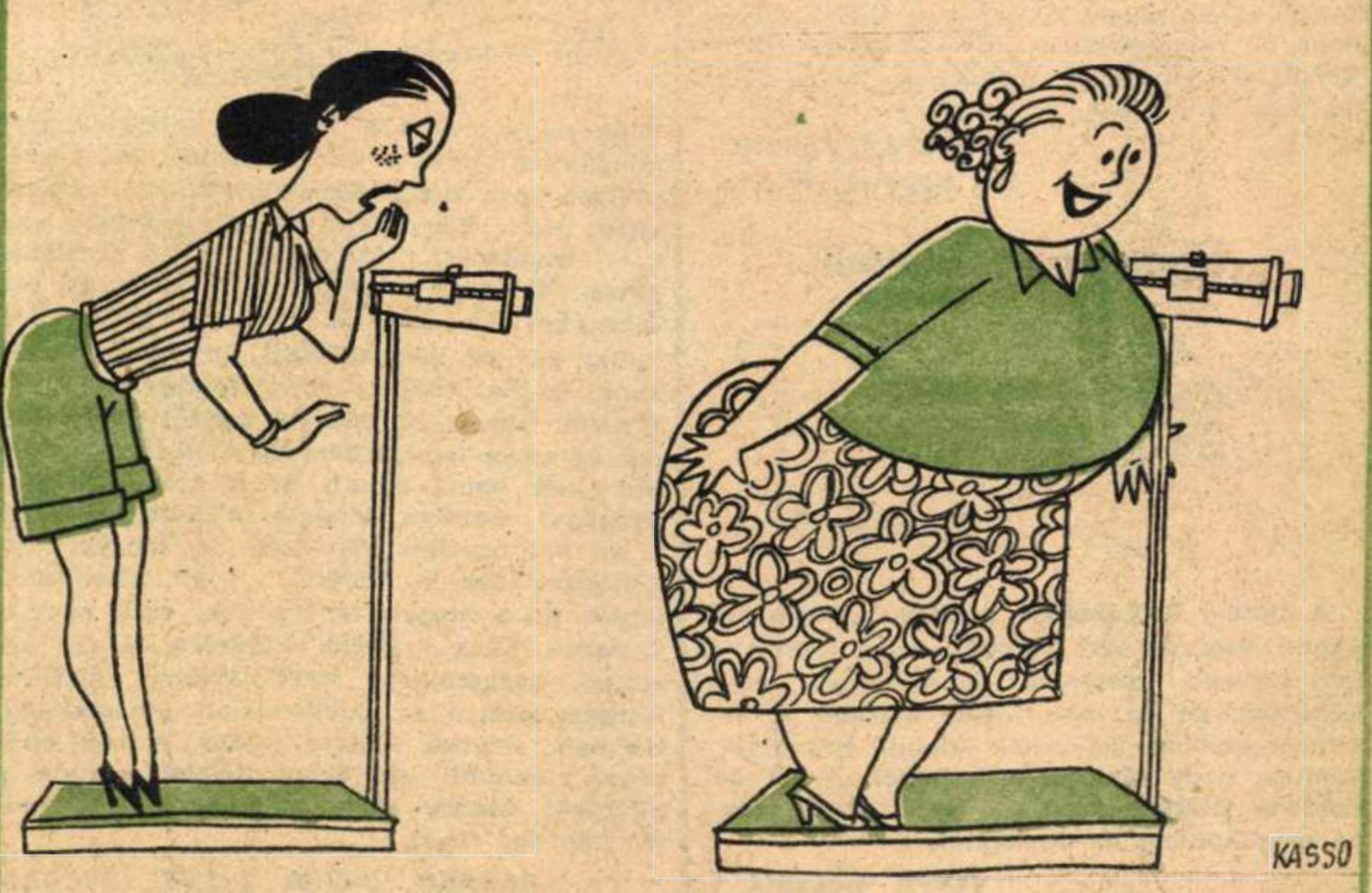
— Jé, a bácsinak a hasa van a legjobban lesülve!
— Ez azért van fiacskám, mert az van legközelebb a naphoz.

Sajnos ilyen újítók is vannak

— Van egy remek újításom. A szemüvegen meg lehetne takarítani egy üveget és az ember a másik szemét legfeljebb becsukja.

Üdülés után

— Borzasztó! Másfél kilót híztam. Tönkremegy az alakom!

— Nagyszerű! Másfél kilót fogytam. Remek lett az alakom!

Ahol zsíros a barát, ott sovány a beadás

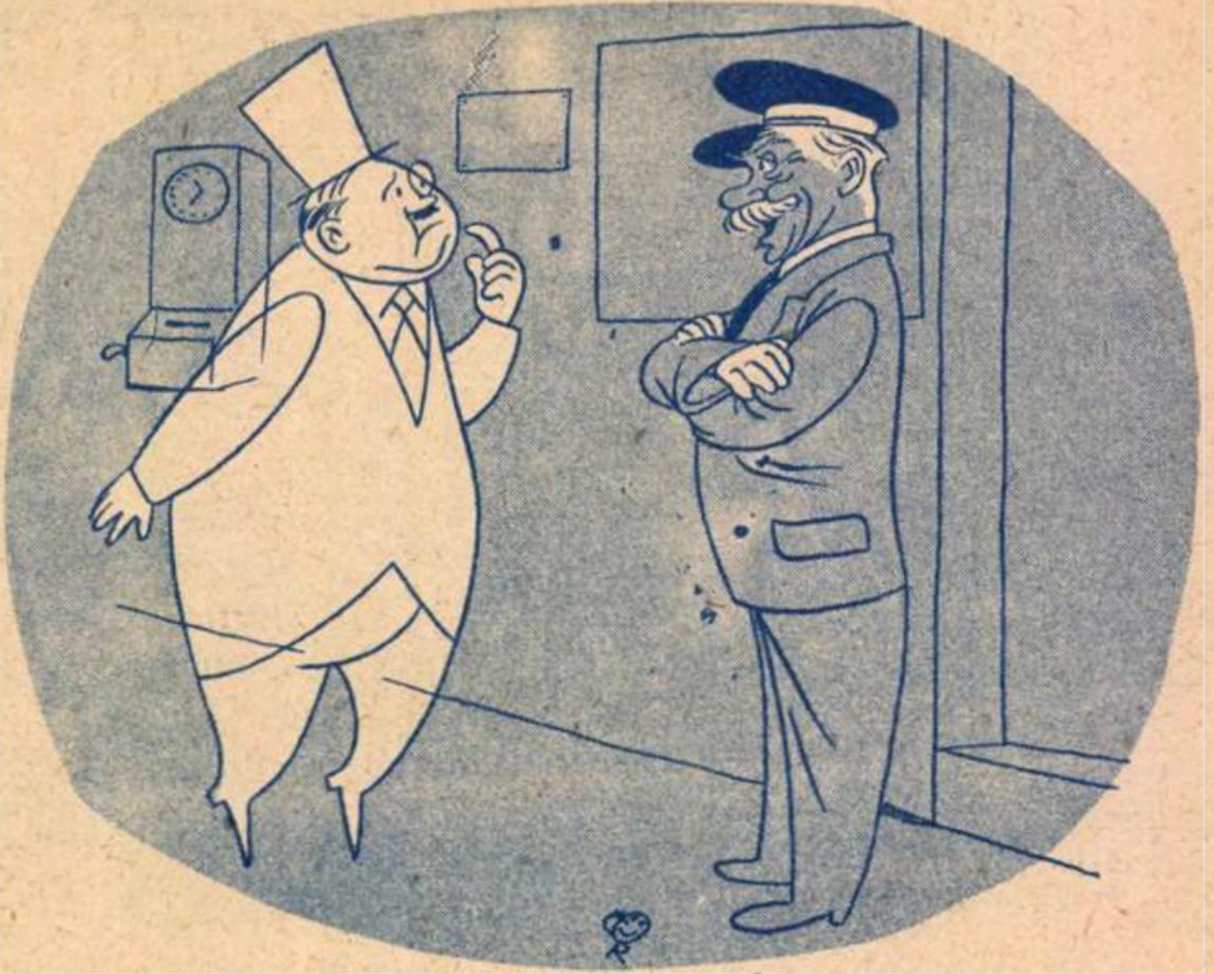

— Beadtad már sógor a sertést?
— Még nem! Hát te, tanácselnök sógor, beadtad már?
— Még nem. De te, Zsíros koma, beadtad-e már?
— Hát hogy adtam volna! Tisztelem én a jó példát.

Ami az amerikai elnökválasztási gépezet mögött van

Gondoskodnak az öregekről

Tőkés szelleme: Idekerült a portára, öreg?
— Nem is az utcára, mint magánál, tőkés úr.

Le a bürokráciával!

LÁRMA!

I. Dunakeszin

A dunakeszi műhelytelepen lakó dolgozók vasárnap nem pihenhetnek. Kora hajnalban fülsiketítő üvöltés veri fel békés álmukból az alvókat. A telep kultúrházából fiatalemberek vonulnak ki. Véget ért éjtszakai mulatozásuk. Hazamehetnének csendesebben is, de ordítva, énekelve, artikulátlan hangokat kiáltozva haladnak végig a gyártelepen. Illetékes szervek segíteni akartak ezen a botrányos állapoton s a kultúrépületben beszüntették a szeszesitalok árusítását. Ezzel az intézkedéssel nem a hajnali botrányokozókat, hanem azokat a dolgozókat büntették meg, akik a kultúrteremben sört szoktak inni. Az üvöltözők azonban, úgy látszik, magukkal viszik az italt, mert csak ezzel lehet magyarázni a hajnali csendháborítást. Intézkedést kérünk!

A Dunakeszi Műhelytelep dolgozói nevében:
VARKUTI MIKLÓS.

II. A Kapás-utcában

Buda egyik legcsendesebb helye volt a Kapás-utca. Mióta azonban a Posta Hírlapirodája szállítja az újságokat, hajnali 4 és 5 óra között éktelen zajra ébredünk. Az újságokat szállító jármű ajtaját olyan zajjal csapkodják, hogy rengenek belé az ablakok. Gyakran kilyukad a gépkocsi kereke, ilyenkor a javítás munkáját oly éktelen káromkodások közepette végzik, hogy az ötödik utcában is meghallják. Erre a környékre a 112-es Postahírlapiroda szállítja az újságokat és úgy érzem, hogy nemcsak a Kapás-utcaiak, hanem a környékbeli összes lakosok nevében kérhetem: hagyjanak végre aludni bennünket! Intézkedjenek, hogy ne csapkodják a gépkocsi ajtaját, és ha defekt éri az autót, szidalmak özöne nélkül javítsák ki a hibát.

BARTUSEK FERENC,
II., Kapás-u. 45/a.

Kiesünk a kocsiból

A siófoki bölcsődében gondoznak. Kilenc hónapos vagyok. Azt ígérték, hogy nekem és hatvankilenc csecsemő kollegámnak ágyat küldenek, de ez csak ígéret maradt. A bennünket gondozó nővérkék állandó rettegésben vannak, hogy kiesünk a kocsiból. A mi bölcsődénk nagyon szép, de még szebb lenne, ha megkapnánk az ágyakat is.

FINTA RÓZSIKA,
Siófok.

Rendet a margitszigeti strandon!

A kánikulai vasárnapokon a strand forgalma körülbelül 40—50.000 ember. Négy, néha öt pénztárnál adják ki a jegyeket. A többit könnyű elképzelni. Szinte ölik egymást az emberek a jegyért. Pedig milyen egyszerűen lehetne megoldani a jegyeladás kérdését! Egy jegy ára 4,10 forint. A városban is lehetne árusítani és 10-es jegyfüzeteket is kiadhatnának. Akkor nem kellene a tűző napon néha másfél órát ácsorogni az üdülésre vágyó dolgozóknak. A strandolók tízezrei arra kérik a fürdők igazgatóságát, hogy sürgősen adjon ki jegyfüzeteket. Lehetőleg még a sielési évad beállta előtt.

BAKSA-SOÓS GYÖRGYNÉ,
Bp., VI., Rottenbiller-u. 35.

Milyen messze van Bokod?

Az Állami Biztosító járási felügyelőjeként gyakran megfordulok Dadon és Bokodon. A két községet országút köti össze. Dadon az irányjelzőtábla azt adja tudtára a gyanútlan vándornak, hogy Bokod 2 kilométernyire van. A gyalogos elindul s két kilométer után fáradtan állapítja meg, hogy Bokod még messze van. Még egy kilométert kell gyalogolni. Amikor azután lihegve Bokodra ér a vándor, ott csodálkozva látja, hogy onnan Dad 4 kilométernyi távolságra van. Felmerül a kérdés: ha Dadtól Bokodig a táblán két, a valóságban pedig 3 kilométer az út, akkor miért 4 kilométer a távolság (a táblán) Bokodtól Dadig?

FARKAS ISTVÁN, Ács

Mi nem alszunk, ők nem hallják...

Az encsi óvoda a második otthonunk. Harmincketten járunk az óvodába. Az ország minden más óvodájában fekvőkúrát tartanak ebéd után. Kényelmes ágyak, heverők vannak mindenütt. Csak az encsi óvodában nincs. Mi vagy a széken ülve, vagy az asztalra borulva alszunk. Nagyon fáj a derekunk, amikor felébredünk! De hiába lázadozunk, hiába kérjük, hogy segítsenek, nem történik semmi. A megyei tanács nem törődik az encsi legifjabbakkal. A községi tanács már vett volna ágyat, de a megyei tanács pénzügyi osztálya kihúzta a költségvetésből a mi kis ágyaink költségét. A tanács pótköltségvetésbe is felvette a mi pihenésünk ügyét, de a megyei tanács még csak nem is válaszolt Encs második kérésére. Sokan közülünk hazaszöktek, mert játékban kifáradt testüket otthon az ágyban kell pihentetniök. Ha nem segítesz kedves Ludas, pajtási bíróságot alakítunk és olyan ítéletet hozunk a pénzügyi osztály ellen, mint amilyet te hoztál Döbrögi felett.

DARAGÓ LACIKA 3 ÉVES ÓVODÁS,
Encs, Nagyszüg-u. 15.

Az alagútról van szó

Az Alagút Clark Ádám-téri bejárójánál szabályozták a gyalogos átkelést. Az Alagút-bejárattól harminc méterre van kijelölve gyalogosok részére az átjárás. Viszont közvetlenül az Alagút bejárata előtt nincsenek korlátok, amik a gyalogjárót figyelmessé tennék arra, hogy itt az út el van zárva. Ezért majdnem percenként megismétlődik az a jelenet, hogy az Alagút előtt gyanútlanul átmenni akaró gyalogjárókra a rendőr ráfütyül és megmutatja a helyes irányt. Egyszerűbb lenne, ha az Alagút előtt a két gyalogjáró sarkát korláttal elzárnák úgy, ahogy a November 7-téren tették, hogy ezáltal megtakarítsák az állandó figyelmeztetést. A járókelők különben, — ha nincs jelen az őrszem — a tilos helyen vígan átsétálnak. Itt jegyezzük meg, hogy a Lánc-híd környékének rendezésekor az Alagút egyik gyalogjárdáját megszüntették, így egy keskeny gyalogjárón bonyolódik le az oda- és visszamenő gyalogforgalom is. Előfordul, hogy torlódás van, vagy meglökik az embert és kénytelen lelépni a keskeny gyalogjáróról az Alagút úttestére, ahol könnyen baleset érheti a gyalogjárót. Ajánlatos volna a gyalogjáró mentén az alagútban védőkorlátot húzni.

AZ ALAGÚT KÖRNYÉKÉNEK LAKÓI

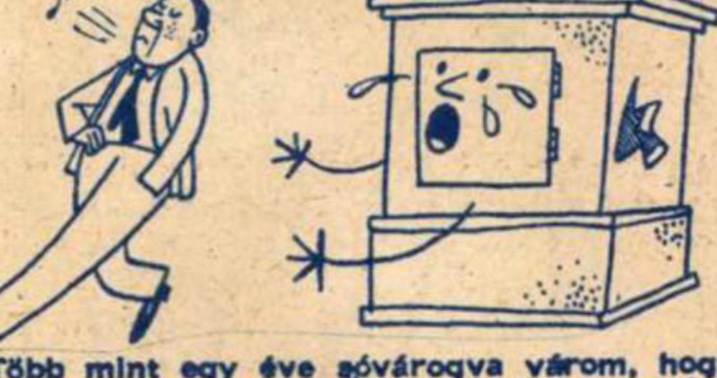
Élenjárók a szégyentáblán

Hivatalos ügyben Bajnán jártam. A Tanácsháza épületének falán két táblát pillantottam meg. Az egyikre az élenjárókat akarták írni, a szégyentáblára pedig azokat, akik nem teljesítettek. De csak akarták! Az élenjárók között ugyanis Balázs Gyula 60, id. Hammerszki Gyula 68 százalékkal szerepel. Ugyanakkor a szégyentáblán Farkas László 213, Dinnyés Gyula pedig 287 százalékkal volt feltüntetve. Úgy látszik, a bajnai Tanács vezetői szégyelik, ha valaki 200-on felül teljesít és megdicsérik azt, aki csak 60 százalékot adott be?

FASKÓ JÁNOS,
Bp., XV., Szilágyi D.-u. 19/a.

Egy páncélszekrény sirámai

Több mint egy éve sóvárogva várom, hogy mikor lesz belőlem használható szerszám. Rokkant vagyok, oldalamban hatalmas seb van. Azelőtt páncélszekrény voltam. Gyógyíthatatlannak minősítettek és ezért remegve vártam, hogy mikor jönnek értem a vasgyüjtő hónap alatt. Nagy súlyom van, de mégsem vettek észre. Nagy Mihály tanácselnökhelyettes gyakran elment mellettem, de nem intézkedett, hogy elvigyenek. Esz a méreg és a rozsda. Azt hiszem, kedves Ludas, csak te tudsz megbirkózni a nagy feladattal és végre kimozdítasz helyemből.

A budaörsi tanácsháza mellett felejtett páncélszekrény

Mosolyogni tilos!

Újpesten a tanácsházától Megyerig jár a 93-as villamos. Ezen a vonalon utaznak a Duna, Táncsics bőrgyárak, a Duclos gépgyár, a HPS és más üzemek dolgozói. Gyakran utazunk azon a villamoson, amelyen Mező Sándor a kalauz. Minden utas szereti, mert mindig jókedvű, kedélyes. Gyakran elmulasztunk egy villamost, hogy az ő kocsijára szálljunk. Egyszer elpanaszolta, hogy már háromszor megbüntette az igazgatóság, mert kedélyesen beszélget az utasokkal. Komolytalannak minősítették. Úgy érezzük, hogy Budapest összes villamosutasai nevében beszélünk, amikor kijelentjük, hogy ilyen kalauzokra lenne szükség. Mennyivel vidámabban megyünk munkába, ha Mező Sándor a kalauzunk, mintha helyette morcos, barátságtalan, mogorva kalauz kéri a jegyeket! Hat újpesti gyár dolgozói kérik, ne veszítse el a kedvét, legyen továbbra is vidám, jókedvű. A Fővárosi Villamos igazgatóságát pedig arra kérjük, ne büntesse meg őt, hanem tüntesse ki jó munkájáért.

112 aláírás

A 15-ös megint kezdi

A Ludas Matyi már többször foglalkozott a 15-ös villamos hibáival. Ezen a vonalon a Légrádi Károly-utca és a Margit-hid között nagyon erős a forgalom. A kalauzok igyekeznek sok jegyet eladni és megbeszélik a vezetővel: lassan, szinte lépésben haladjon a kocsi, hogy idejük legyen az összes utasokat jeggyel ellátni. A Ludas Matyiban megjelent panasz után a Fővárosi Villamosvasút intézkedett, hogy ne lassítsák a kocsit, mert a népgazdaságnak nagyobb kára van abból, ha a dolgozók tömegei elkésnek munkahelyeikről, mint abból, ha öt-hat utas csak átszállás után vált jegyet. Egy ideig minden rendben volt a 15-ösön, de újabban ismét a jegyeladás a legfontosabb. A Margit-híd felé csigalassúsággal cammog a villamos és csak akkor kapcsol rá a vezető, ha a kalauz csengetéssel jelzi, hogy már eladta a jegyeket. Akkor ismét roboghat a kocsi. Ez azonban gyakran csak már közvetlenül a Margit-hid előtt történik meg.

Van még egy baj a 15-össel. A Margit-hid és a Váczi-út közötti járat Budapest legrövidebb villamos útvonala. Az egész vonalnak mindössze négy megállója van. Mégis sokáig kell várniok az utasoknak egy-egy beérkező 15-ösre. Ha csak egyetlen kocsival több járna a vonalon, erősen feljavulna a forgalom.

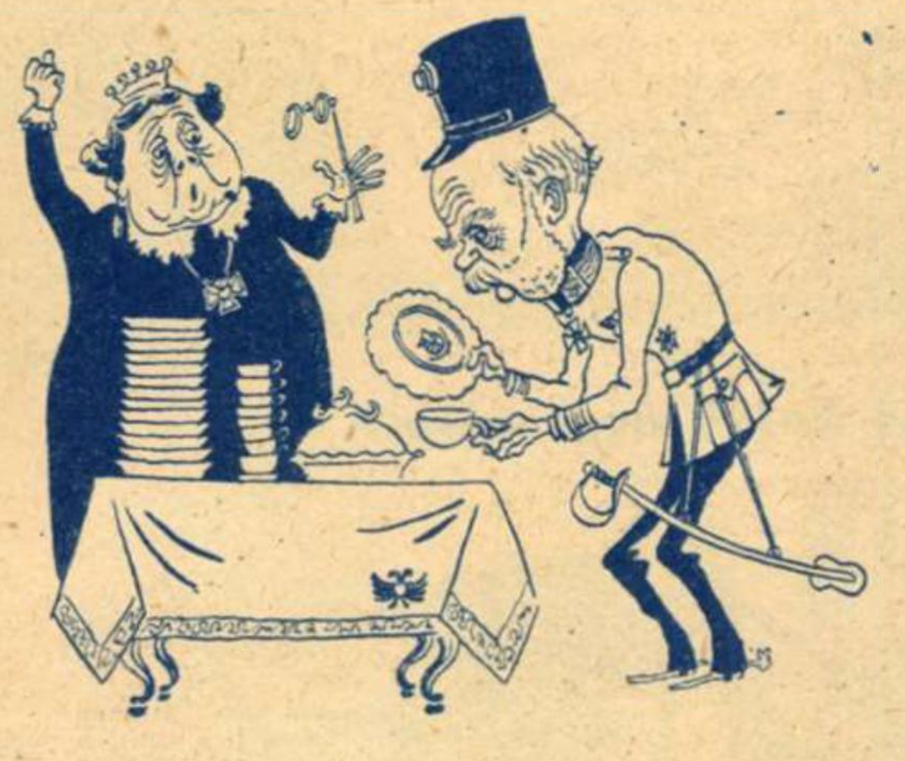
A Pozsonyi-út környékén lakó dolgozók

Ludas Matyi
Főszerkesztő: GÁBOR ANDOR
Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
A kiadásért felel:
a Lapkiadó Vállalat igazgatója
Szerkesztőség: VII., Lenin-krt. 9-11.
Telefon: 222-271, 221-293.
Kiadóhivatal: VII., Lenin-krt 9—11
Telefon: 221-285
Hirdetési osztály:
VII., Lenin-körút 9—11.
Telefon: 221—285.
Terjeszti: Posta Központi Hírlap Iroda O. V. Előfizetés, személyes ügyfélszolgálat: V., József nádor-tér 1. Telefon: 183-022, 180-850.
Budapesti Szikra Nyomda, V., Honvéd-utca 10
Felelős vezető: Radnóti Károly

Ludas Matyi a Herendi Porcelángyárban

Egy kis porcelántörténelem

1839-ben Fischer Móric keramikus-iparos Herenden porcelánüzemet alapított. A gyár nem tudott megbirkózni a még olcsóbban dolgozó cseh porcelániparral. A tulajdonos ezért utánozhatatlan ötlettel utánozni kezdte a meisseni, sévresi és kínai gyártmányokat. A herendi porcelán a gyáros számára kitűnő üzletnek bizonyult. Nagy haszonra tett szert, pedig nem kisebb versenytárssal kellett megbirkóznia, mint egy I. Ferenc József nevű porcelánkereskedővel, aki, mint császár és király is ismeretes volt. A cs. és k. ugyanis érdekeltséget vállalt a Bécsben lévő ALT WIEN porcelángyárban és nagyon bosszankodott, amikor az évvégi mérlegekből kitűnt, hogy az ALT WIEN veszteséggel dolgozik. F. J. azt sem tudta, hogy saját monarchiájában van egy Herend nevű falu, ahol porcelán készül. Herenddel akkor került először összeköttetésbe, amikor mamája a fejéhez vágott egy herendi porcelánt. Az történt, ugyanis hogy I. F J. a párizsi világkiállításon „eredeti“ kínai mokkakészletet vásárolt főhercegnő mamájának. A mama,

aki az uralkodáshoz és a porcelánhoz valamivel többet értett, mint a fia (ami nem volt nehéz, mert F. J. semmihez sem értett), megmagyarázta fiának, hogy becsapták, mert kínai porcelán helyett Herendit adtak neki. F. J. (Ferenc József) ekkor tudta meg, hogy van egy kis magyar község, ahol F. M. (Fischer Móric) vezetésével kitűnő porcelán készül. Bár F. J. M. (Ferenc József mamája) nem akart több herendi porcelánt látni, F. J. magához hivatta F. M.-et és lovagrendet adott neki.

Herend egyre jobb üzleti mérleggel zárta az éveket. A megrendelések nőttek, a bérek kisebbedtek. A gyár a Gulden-család tulajdonába került. A felszabadulás után a forint jött és Gulden ment. A gyár állami kezelésbe került, az export emelkedett. Ma a herendi áru a világ minden táján kedvelt és a szobrokért, vázákért értékes nyersanyagokat kapunk. A herendi porcelángyárban lendületes munka folyik, a gyár dolgozói versenyben vannak. Megfogadták, hogy idő előtt teljesítik a tervet. Az első tervnegyedévben ez sikerült is. De még szebb eredményt értek volna el, ha a porcelánégetésen kívül nem lenne még egy égető probléma Herenden. A kétlakiság... A dolgozók nyolcvan százaléka ugyanis még mindig kétlaki. Földjükön is dolgoznak. Ha majd akad valaki, aki ezt az állapotot maradéktalanul megszünteti, az szobrot érdemel. Herendi porcelánból...

P. L.

Így készül a herendi porcelán

A kaolint (agyagásvány), a kvarcot (amely nem lámpa, hanem vasmentes homok) és a földpátot (ez is ásvány) összekeverik és masszát készítenek belőle. A masszával nem bánnak kesztyűs kézzel: jól meggyúrják és azután formába öntik, vagy korongon formázzák. Néha préselik. Azután izzítják. Herenden azt is mondják, hogy zsengelik, sőt azt is, hogy fonynyasztják. (De ez a formázott anyagnak teljesen mindegy.) Ezután a mázas égetés következik. Beleégetik a mázba a festést. A kemencében egyébként gyorsan dolgoznak. Itt szinte ég a munka. Könnyű elképzelni, milyen melege lehet a kemencében a porcelánnak. Mi már 29 fok hőségtől izzadtunk, a porcelánnak viszont 1410 fokot kell elszenvedni. Amikor ott jártunk strandoló lány szobrát és mezőkövesdi menyecskét tettek a kemencébe. Az volt az érzésünk, hogy a menyecske irígyelte a strandoló lányt. Hiszen azon csak fürdőtrikó volt...

Herendi osztályzókönyv

A herendi porcelángyárban sok jót láttunk, de hibákat is felfedeztünk. Most volt a bizonyítványkiosztás ideje és a Ludas Matyi is szigorúan vizsgáztatott. Az alábbi osztályzatokat adta:

A herendi gyár készitményei 5 (jeles).

Tervteljesítés 5 (jeles).

Munkafegyelem 4 (jó).

(Alig van késés, de az „alig van" szavakat „nincs" szóval kellene helyettesíteni.)

Káderképzés 3 (közepes).

(Kevés a fiatalokat nevelő porcelánszobrász.)

Új modellek gyártása 3 (közepes).

(Jó lenne, ha több időszerű szobor, disztárgy készülne.)

Üzemi konyha 2 (elégséges).

(Nem szereznek be jeget, ez a hiba a vezetőséget hidegen hagyja.)

Munkaszervezés 2 (elégséges).

(Még mindig van hóvégi hajrá. Hajrá Herend, szüntessétek meg!)

Társadalmi munka 1 (elégtelen.)

(Az MNDSZ úgyszólván nem is működött. Most átszervezték, de a Nőbizottság úgy dolgozik, mint azelőtt. Sehogy...)

Tapasztalatcsere Herenden

A Herendi Porcelángyár művezetője és a Ludas Matyi munkatársa beszélgetést folytatott arról, hogyan készül a Ludas Matyi a gyárban és a szerkesztőségben. A művezető megjegyezte:

— Mi a Ludas Matyi szobrát hat darabból állítjuk össze.

A Ludas Matyi munkatársa így válaszolt:

— Mi hat értekezleten állítjuk elő a Ludas Matyit.

— Először a Ludas feje készül el, azután a liba nyaka és az egyik kéz. A liba nyakát, ellentétben a szakácsokkal, nem a levesben főzzük ki, hanem 1410 fokos kemencében égetjük. A harmadik rész a fiú és a liba teste. Ezután Ludas két lábát illesztjük a készülő szoborhoz. Az utolsóelőtti rész a fiú keze és a bot, amelylyel „háromszor veri kenden a Ludas Matyi vissza". Az utolsó rész a talp. Ez jó erős, mert fontos, hogy a szobor is olyan erősen álljon a talpán, mint a Döbrögiket náspágoló Ludas Matyi.

— Mi kitaláljuk a vicceket és a rajzokat. Azután pontosan annyit teszünk bele a lapba, hogy a nyolc oldal megteljen.

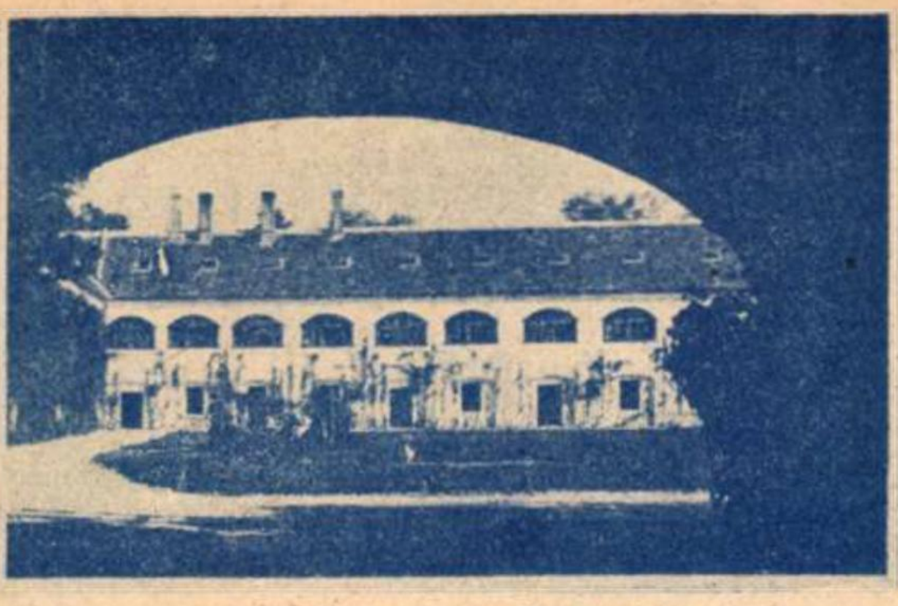
— Az összeállított Ludas Matyira ráfestjük a színeket. A szinek az égetés után mindig gyönyörűek.

— A Ludas Matyit a nyomdában szinezik. De a nyomás után a szinek, sajnos, nem mindig gyönyörűek.

— A mi Ludas Matyink nagyon népszerű. Ha nem törik el, örökké tart.

— A mi Ludasunk is nagyon népszerű. Ha a sok olvasástól nem szakad el, akkor az időszerű témák egy hétig is frissek maradnak.

Eddig tartott a tapasztalatcsere!

A herendi porcelángyár egyik részlete.

A fáradhatatlan Fürjes Mártonné tiz nap alatt 118 darabból álló készletre festett lepkét, virágot. Egyik modellje, a tarkaszárnyú pillangó fáradtan, elhaló hangon megszólalt:
— Meddig tart még? Már nem birom tovább!

Egyiptomi istenek is készülnek porcelánból. Az egyik megszólalt a raktárban:
— Te, Osiris, imádkozzunk egymáshoz, hogy a szállításnál ne törjünk össze...

Ez a rajz három porceláncsészét ábrázol. A középső odaszól szomszédjához: Hangosabban beszélj, mert az ott még süket! Csak most teszik rá a fülét.

A gyár legnépszerűbb modellje Ligeti Miklós Déryné cimű alkotása. A gyárban olyan sok a kétlaki, földet is művelő dolgozó, hogy még a türelmes Déryné is megfenyegette gitárjával az egyiket. De eddig még ő sem tudta felszámolni a kétlakiságot.

A 17 éves Szőnyeg János, aki Tatabányáról jött Herendre. Szobrász őstehetség. A fekete gyémántot is szerette, de most felcserélte fehér arannyal, hogy szobrokat mintázhasson.

Jóna József párttitkár, aki most igyekszik a DISZ-szervezet munkáját a járási DISZ-bizottság támogatásával megerősíteni.

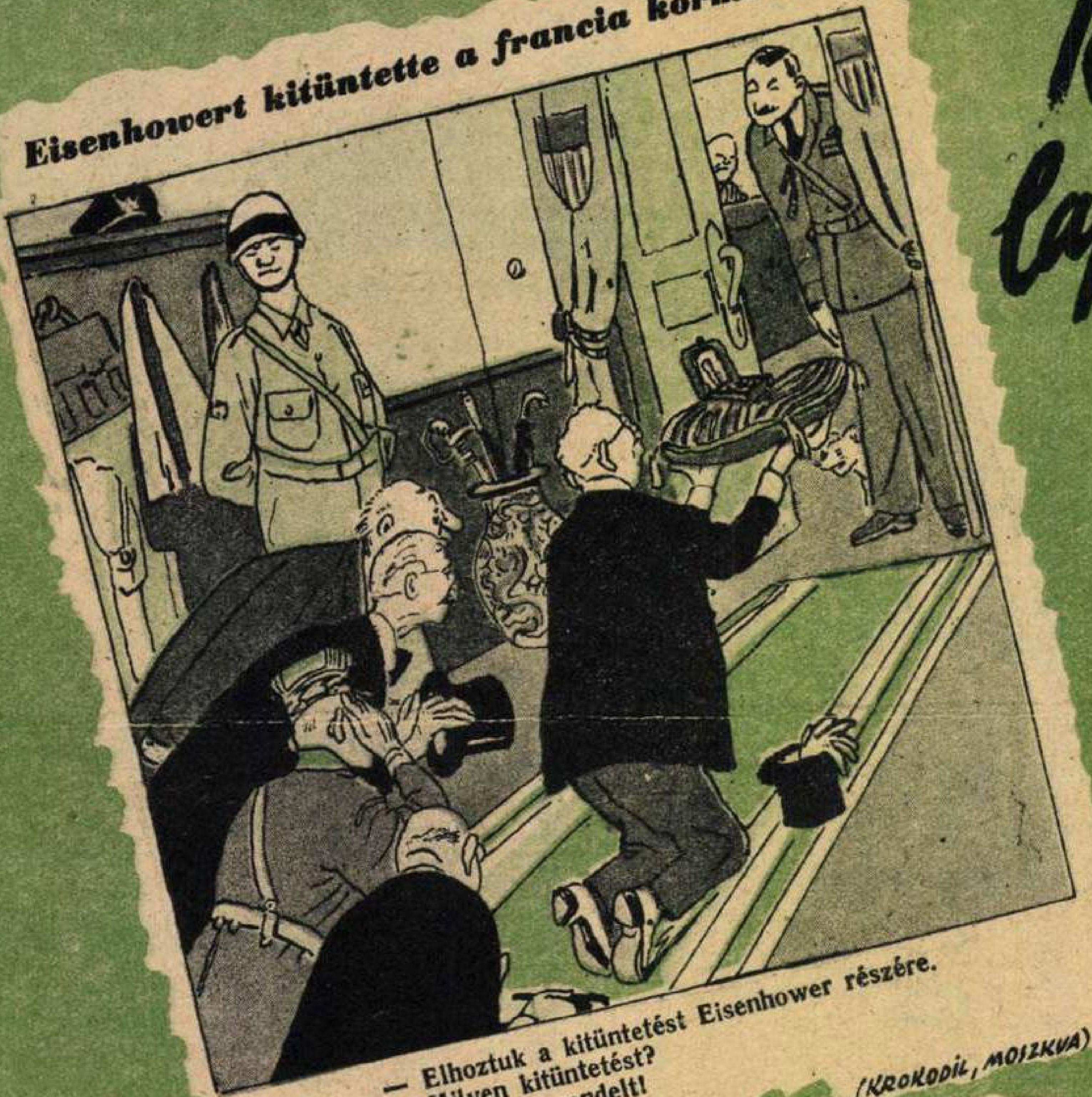

Enkelhardt Ferenc főmérnök a gyár műszaki vezetője.

A Balatoni Halászati Vállalatról szóló riportunkat jövő számunkban közöljük.

Külföldi lapszemle!

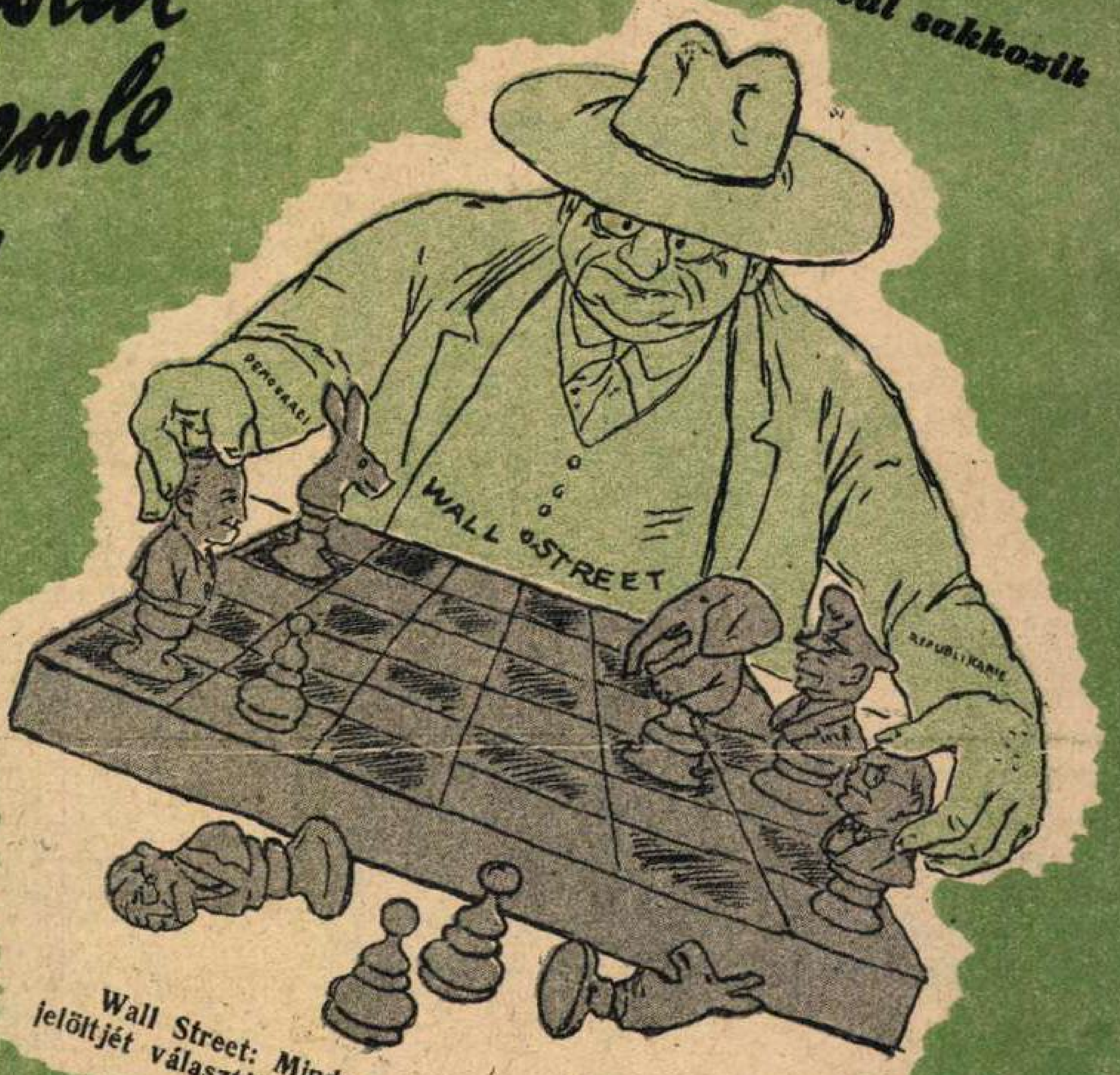
Eisenhowert kitüntette a francia kormány

— Elhoztuk a kitüntetést Eisenhower részére.
— Milyen kitüntetést?
— Amit megrendelt!

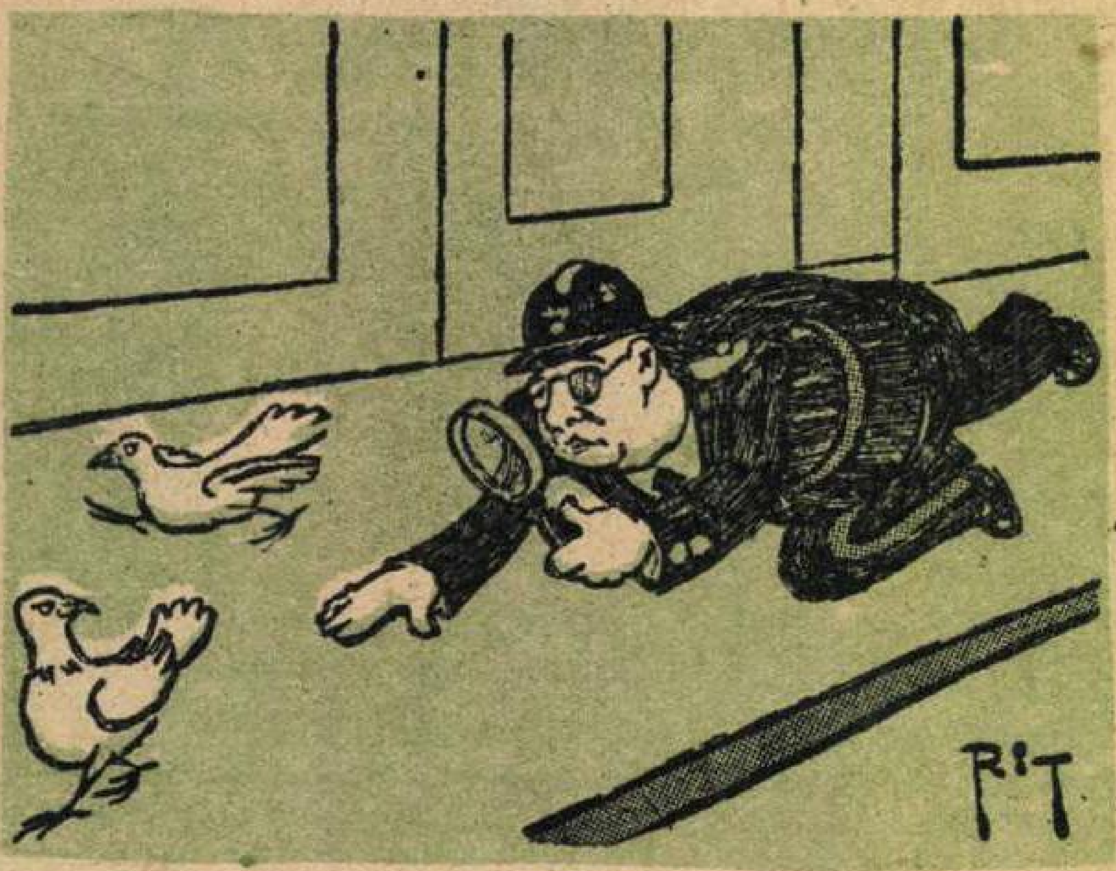
(KROKODIL, MOJSZKVA)

Aki önmagával sakkozik

Wall Street: Mindegy, hogy melyik párt elnökjelöltjét választják, a győztes úgyis én leszek.
(Szpilki, Varsó)

Az összeesküvés

Nyomon! (l'Humanité, Párizs)

Furfangos szobrász

De Gasperi: Hagyjatok csak dolgozni, majd a végén meglátjátok, mi lesz belőle...
(Vie Nuove, Róma)

A kulák megesküszik

— Esküszöm a 80 holdamra, hogy nem vagyok kulák!
(Urzica, Bukarest)

Franciaország 1939

Hitler vigyorogva nézi, hogyan hurcolják börtönbe a francia hazafiakat.

Acheson és az ő ministránsai

— Mindennapi vérontásunkat add meg nekünk ma...
(Sztrsel, Szófia)

Amerikai baktériumháború!

Íme a bizonyíték!
(Karikatura Manhua, Sanghai)

Franciaország 1952

Truman vigyorogva nézi, hogyan hurcolják börtönbe a francia hazafiakat.

(Dikobraz, Prága)

Munkanélküliek — New-Yorkban

— Azért nem ártana még egy kevés emberi joggal több — akkor legalább nem fázna a lábam.
(Frischer Wind, Berlin)